

سُورَةُ الطَّلَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نَهْوَهُرِي مِهْرَهَبَان وَ بَهْمَزَهَبِي (ناویکی پیرۆزی خودایه)

آلِّهٰ حِیم

يَا أَيُّهَا هُوَ نَهِيٌّ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ إِذَا كَاتَيْتَكَ **النِّسَاءَ** طَلَقْتُمُوهُنَّا **فَطَلَقُوهُنَّ** ثُمَّوْهُ طَهْ لِأَقْتَانَدَ **النِّسَاءَ** ثَافِرَتْهُكَانَ

لِعَدَّتِهِنَّ له عیددهیان **وَأَحْصُوا** و نهزمار بکمن **الْعَدَّةَ** عیددهکه **وَاتَّقُوا** و پاریزکاری بکمن و بترسن له **اللهُ** خودای

رَبِّكُمْ پهروه دیگارتان، **لَا تُخْرِجُوهُنَّ** دهريان مهکمن **مِنْ لِهِ** **يُوْتَهُنَّ** مالهکانيان

وَلَا يُخْرِجُنَّ و با نهوانیش دهنمچن **أَلَا** مگهر **أَنْ** نهوهی که **يَأْتِينَ** - **بِفَاحِشَةٍ** کاریکی قیز هونی

مُبِينَةٌ ناشكرا - بهینن (بکمن) **وَتِلْكَ** وئوهش **حَدُودُ** سنورهکانی **اللَّهُ** خودا یه **وَمَنْ** وهرکهسى **يَتَعَلَّمُ** بېھزىنى

حُدُود سنورهکانی **الله** خودا **فَقَدْ** ئهوه بەدلنیابى و به تەحقىق **ظَلَمٌ** ستم و زولمى كردوه له **نَفْسَهُ** خۆى،

لَا تَدْرِي نَوْزَانَى لَعَلَّ بِمُكْرَوِّ اللَّهَ خَوْدَا يُحَدِّثُ وَابْكَاتٍ - بَعْدَ پَاشْ ذَلِكَ نَهْوَ اَمْرًا شَتِيكَ - رُوبِدَاتٍ (١)

فَإِذَا جا کاتیک **بلغنَ** (ثافر هته کان) گهشتنه **أَجْلَهُنَّ** ماوه دیاریکرا او مکهیان **فَامْسِكُوهُنَّ** ئمهو رایانگر و بیانهیانمەوھ

وَأَشِدُوا مَعْرُوفاً وَلَيْسَ جِيَا بِبَنْوَهُ فَارِقُوهُنَّ أَوْ يَانْ بَهْ باشِي وَبَكْهَنْ شَاهِي

ذَوِيْ دَوْ وَأَقِيمُوا - الشَّهَادَةَ وَشَاهِيْتِيْكَه - بَهْرِيْكَه - مِنْكُه لَخْوتَان عَدْل دادپهروهري خاومن دوو (کهسى) خاومن

لَهُ بُخودا، **ذَكْرُهُ** نَهْوِيهٍ **يُوعَظُ** ثَامِنَزَكَارِي دَمْكَرِيت **بِهِ** بَيْنِ **مَنْ** كَهْسِيَك **كَانَ** - **يُؤْمِنُ** بِپروای - بوبیت

بِاللَّهِ به خودا **وَالْيَوْمِ** و روزی **الْآخِرِ** دوایی **وَمَنْ** و همراهی **يَتَقَبَّلُ** پاریزکاری بکاو بترسیت له **اللَّهُ** خودا

یَعْلَمُ (نهو خودا) داده نیت **لَهُ بُویٰ مُخْرَجًا** دهرو ویه اک (دهر چهیه اک) **(۲) وَيَرْزُقُهُ** و ریزق وبژیوی دهدات **مِنْ لِهِ**

لَا يَحْتَسِبُ خمیالی بۇ نەچووپىت **وَمَنْ** و ھەركەس **يَتَوَكَّلْ** پشت بىھستى و خۇ بىسپىرى

عَلَىٰ بِهِ اللَّهِ خُوداً فَهُوَ نَهُوهُ خُوداً حَسْبَهُ بِهِ سَيِّهَتِي، إِنَّ بِهِ لَنِيَابِي اللَّهُ خُوداً بَالِغُ - أَمْرِهِ كَارِي - نَهْجَامِدِراَوِه

قَدْ بِهِ لَنِيَابِي وَبِهِ تَهْقِيقِ جَعْلٍ - اللَّهُ خُوداً لِكُلِّ بَوْهَمِمُو شَيْءٍ شَتِيكَ قَدْرًا نَهْذَاهُ وَبِرِيكِي دَانَاوِه (٣)

وَالَّلَّاِيْ وَنَهُوهَ تَافِرَهَتَانِي يَلِسَنَ بَنِ نَوْمِيدِ بُويْنِه مِنَ لِهِ الْمَحِيسِ حَمِيزِ مِنْ لِهِ نِسَائِكُمْ زَنِمَكَانتَانِ إِنْ نَمَگَمِر

أَرْتِبَمْ گُومَانِتَانِكَرَدْ وَدَلَنِيَا نَهْبُونَ فَعِلْتَهَنَ نَهُوهَ عِيدَهَيَانَ ثَلَاثَةُ سَيِّهِ مَانِگَهُ وَالَّلَّاِيْ وَنَهُوانِي

لَمْ يَحِضَنَ حَمِيزِيَانَ نَمَكَرِدوَه وَأَوْلَاتُ وَنَهُوانِشِي خَاوِهِنَ الْأَحَمَالِ سَكِيرِينِه (دُووْگِيَانِ)

أَجَلَهَنَ كَاتِي دِيَارِيَكَرَاوِيَانَ نَهُوهِيَهُ أَنْ كَهِ يَضَعَنَ دَانِيَنَ حَمَلَهَنَ وَمَنْ وَهَرَكَهَسِيَهُ

يَتِقِيَ پَارِيزِكَارِبَيَتْ وَبِتَرَسِيَ لِهِ اللَّهُ خُوداً يَجْعَلَ (نهُوهُ خُوداً) دَابِينَ دَمَكَاتْ لَهُ بَوْيِي مِنْ لِهِ أَمْرِهِ كَارِمَكَهِي

يُسَرَّاً نَاسَانِيَهُ (٤) ذَلِكَ نَهُوهَ أَمْرُ فَرِمانِي اللَّهِ خُودَايِهِ أَنْزَلَهُ دَايِهِزَانِدوَهِ إِلَيْكُمْ بُوتَانَ وَمَنْ وَهَرَكَهَسِيَهُ

يَتِقِيَ پَارِيزِكَارِي بَكَاتْ وَبِتَرَسِيَ لِهِ اللَّهُ خُوداً يُكَفِرُ (نهُوهُ خُوداً) چَاوِپُوشِيَهُ - عَنْهُ لِي دَمَكَاتْ سَيِّئَاتِهِ لِهِ خَرَآپِهَكَانِي

وَيَعْظِمُ وَگَهُورَهُ وَزِيَادِ دَمَكَاتْ لَهُ بَوْيِي أَجْرًا پَادِاشَتْ (٥) أَسْكِنُوهُنَّ نِيشَتَهِجَيَانَ بَكَمنَ مِنْ لِهِ

حَيْثُ هَرَشَوْيَنِي سَكَنَتُمْ (خُوتَانَ) نِيشَتَهِجَيَيِي بُووَنَ مِنْ لَهُوهِي وُجْدُكُمْ دَهْسَتَانِكَهُوَتُوَوَهُ

وَلَا تُضَارُوْهُنَّ وَزَهْرِيَانَ لِيَمَدَنَ لِتُضِيقُوا تَاهِنَگَ بَكَمنَ عَلَيْهِنَّ لَهَسَهِيَانَ وَإِنْ نَمَگَمِر كُنَّ نَهُوانَ

أَوْلَاتِ خَاوِهِنَ حَمَلِ سَكِيرِي بُووَنَ فَأَنْفِقُوا نَهُوهَ مَهْسِرَهَ فَبَكَمنَ عَلَيْهِنَّ لَيَيَانَ حَتَّىَ هَنَاكُو وَيَضَعَنَ دَادِهِنَيِنَ

حَمَلَهَنَ سَكَمَكَانِيَانَ فَإِنْ جَائِمَگَمِر أَرْضَعَنَ (مَنَالِهَكَانِيَانَ) شِيرِدا لَكُمْ بُوتَانَ فَأَتَوْهُنَ نَهُوهَ بِيَانِدِهِنَيِنَ

أُجُورَهُنَّ پَادِاشَتِي خَوِيَانَ وَأَتَرُوا وَفَرِمانَ بَكَمنَ بَيْنَكُمْ لَهَنِيَخُوتَانِدا بِعُرُوفِ چَاكِمِيَهُكَ وَإِنْ وَنَمَگَمِر

تَعَاسِرَتُمْ زَمَهَقَتِي كَهُوتَهِ نِيَوَانَتَانَ وَنَاكُوكَ بُووَنَ فَسَتَرَضِمَعُ لَهُ نَهُوهَ - أَخْرَى تَافِرَهَتِيَكِي تَرَ - شِيرِي پَيَدَهَاتِ (٦)

لِيُنِيقُ با مَهْسِرَهَ بَكَاتْ دُو سَعَةِ خَاوِهِنَ هَهْبُووَنِي (دَهْوَلَمَهَنَدَه) مِنْ لِهِ سَعَتِهِ هَهْبُونِيَهَهَهِيَهُ وَمَنْ وَنَهُوهِي

قدِرَ تمنگراوه عَلَيْهِ لمسرى رِزْقُه بژیویمه‌کی با مسروف بکا مِمَا لموهی آتاهُ پیداوه اللهُ خودا

لَا يَكُفُّ - اللهُ خودا - هرگ ناخاته سمر نَفَسًا هیچ کمه‌سیک إِلَّا تمنها مَا نَهْوَنَه (نبی که) آتاهَا پیداوه

سَيَجْعَلُ بدلنیایی - اللهُ خودا بَعْدَ پاش عُسْرٍ (هر) ز محمدتیک یُسْرًا ناسانیه‌ک دینی (۷) وَكَانَ چنده‌ها

مِنْ قَرِيَّةٍ دیهات عَتَّ ياخی بون عن له أَمْرٌ فهرمانی رَبِّهَا پهروه‌ردیگاریان وَرَسُلِهِ وپیغمبرانی

فَاسْبَنَاهَا نموهبو پرسینه‌ومان لمگهمل کردن حِسَابًا پرسینه‌وه شَدِيدًا زور تووند

وَعَذَبَنَاهَا و عهزاد و نهشکنه‌نجه‌ماندان عَذَابًا عهزاد و نهشکنه‌نجه‌یه‌کی نَكْرًا زور ساخت و دژوار (شتم و نهینه‌ایت).

(۸) فَذَاقَتْ نهوسا چهشتی وَبَالَ نوبالی أَمْرِهَا کارمکانی وَكَانَ وَهـ عَاقِبَةُ سهنه‌نجامی أَمْرِهَا کارمکانی

خُسْرًا زیان و خهساره‌تمهندی - بون (۹) أَعْدَ - اللهُ خودا - هماده کردووه لَهُم بیان

عَذَابًا عهزاد و نهشکنه‌نجه‌یه‌کی شَدِيدًا زور تووند، فَاتَّقُوا نیتر پاریزکاربن و بترسن له اللهُ خودا یَا نهی

أُولی خاون الْأَلْبَابِ عهقل و هوشکان الَّذِينَ نهوانهی آمَنُوا برواتان هیناوه قد نهودته اَنْزَلَ -

اللهُ خودا داییمه‌زاندووه إِلَيْكُمْ بونان ذَكْرًا یادکهره‌وه‌یه‌ک (که قورئانه) (۱۰) رَسُولًا پیغمبریک یَتَّلُو دخوینته‌وه

عَلَيْكُمْ بهسمرتاندا آیات بملگه‌و نایاته‌کانی اللهُ خودا مُبِيناتِ دیار و پرونکه‌هون لِيُخْرِجَ تا دهربینی

الَّذِينَ نهوانهی آمَنُوا بروایان هیناوه وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّالِحَاتِ کارچاکه‌کان مِنْ لَه الظَّلَمَاتِ تاریکاییه‌کان

إِلَى بُو النُّورِ روناکی، وَمَنْ و هرکه‌سی یُؤْمِن بروایانی باللهِ به خودا وَيَعْمَلْ و بکات صَالِحًا چاکی

يُدْخِلُه نموه دایخاته جَنَّاتِ باخاتیک تَجْرِي نیده‌په‌ری مِنْ لَه تَحْتَهَا زیریدا الْأَنْهَارُ روبارمکان

خَالِدِينَ همتاهنایی فِيهَا تیادان أَبْدَأَ به نمپراوه‌یی، قد به دلنیایی و به تحقیق أَحْسَنَ - اللهُ خودا (-زورباشی کرد)

لَهُ بُو رِزْقًا رزق و بژیویمه‌کی (۱۱) اللَّهُ الَّذِي نه خودایی خَلَقَ خولقاندوویه‌تی سبع همود

سَمَاوَاتٍ نَاسِمَانَ وَمِنْ وَلَهُ الْأَرْضِ زَمِينِيَشْ مِثْلَهُنْ وَمَكُوو نَهْوَانْ يَتَنَزَّلُ دَادِبَهْزِيتْ الْأَمْرُ بِرِيَارْ وَفَهْرَمانْ

بَيْنَهُنْ لَهُ نَيْوَانِيَانْ لِتَعْلَمُوا تَاكُوو بَزَانْ أَنْ كَهْ بَهْلَنِيَابِي اللَّهُ خُودَا عَلَى لَمْسُرْ كُلْ هَمْمُو شَيْءُ شَتِّيَكْ

قَدِيرُ تَوانَادَارَهُ وَأَنْ وَبِيَگُومَانْ اللَّهُ خُودَا قَدْ أَحَاطَ (دَهْرِيَ-) بِكُلْ هَمْمُو شَيْءُ شَتِّيَکِيَ (دَاوَه)

عِلْمًا بَهْزَانِيَنْ وَعِلْمِيَ (۱۲)

دَهْقَى قُورَئَانْ

گَهْرَانَهُو بُو پَيْرِسَتْ